

SITUACIÓ D'APRENTATGE

El text poètic, Mercè Rodoreda

Maria Balsach i Maria Casanovas

Presentació de l'activitat:

En aquesta situació d'aprenentatge es proposa una activitat que es podria realitzar en una aula amb alumnes de primària. L'objectiu és viure en pròpia pell una acció duta a terme dins de l'aula amb alumnes de tercer i de quart sobre la Mercè Rodoreda.

Desenvolupament de l'activitat:

Consisteix en llegir un poema de la Mercè Rodoreda, on fa una descripció d'una flor: **Flor vermella** que forma part del llibre "Viatges i flors". A partir d'aquest text els participants, individualment, han de fer un dibuix de com s'imaginen aquesta flor vermella. El text es llegeix en veu alta tantes vegades com faci falta, per tal que tothom pugui pensar, reflexionar i finalment plasmar en un dibuix el que entén del text. Un cop s'han fet els dibuixos, es penjen per tal que tothom els pugui veure i se'n pugui reflexionar en grup com cadascú interpreta de manera diferent el text, fer-los adonar que no per tothom les paraules tenen el mateix significat i això es veu reflectit ens les produccions que han fet, que cada flor és única i diferent. Això es contrasta amb les produccions que havien fet els nens de 3r i 4t.

A partir d'aquí es reparteixen per escrit 4 textos més de la Mercè Rodoreda on descriu altres flors. Ara es demana als assistents que a partir de llegir aquests textos intentin definir l'estil de l'autora, quins són els recursos literaris que utilitza, quina estructura tenen els textos, com transmet allò que vol dir, ... es deixa un temps per aquesta reflexió.

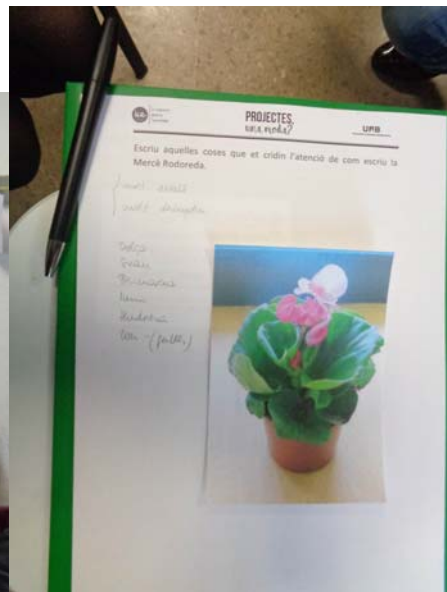
El següent pas és fer un text a partir d'una flor real amb el mateix estil que fa servir la Mercè Rodoreda, tenint molt en compte que l'autora utilitza molts recursos per a fer les descripcions

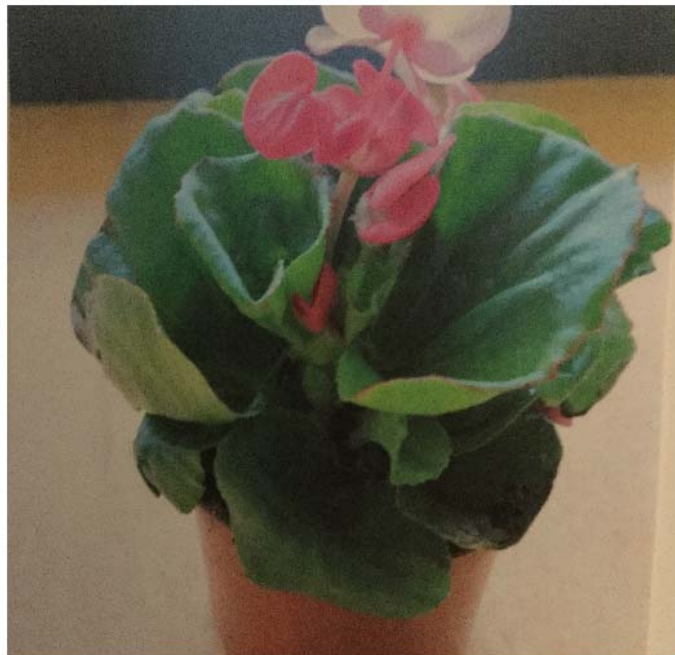
de les flors, sobretot adjectius, sinònims, ... Hi ha 5 flors diferents, per tant hi ha 4 persones que han de fer un text referent a la mateixa flor. Primer cal que cadascú individualment extregui algunes idees inicials. Hi ha qui fa pluja d'idees d'adjectius, hi ha qui ja redacta frases, ...

- Metàfores
- Frases curts
- Diàlegs
- Diminutius
- Parla en 2a persona
- Personificacions
- Accions amb els elements de l'entorn i les flors

Lavors, tots els que tenen la mateixa flor han d'acabar fent un text conjunt per descriure-la, així que s'agrupen i comencen a confegir aquest text. Cadascú comença explicant allò que ha pensat, i a partir d'aquí n'extreuen aquelles idees que troben interessants, fins que acaben realitzant el text. Com que tots els grups estan molt concentrats en allò que estan fent i s'ha creat un clima de treball idoni, es deixa el temps necessari perquè gaudeixin de l'activitat i que el resultat del text sigui de qualitat.

Aquestes produccions són compartides, en veu alta, amb tot el grup (Flor vital, Flor embadalida, Flor dansaire, Flor tendresa, Flor sense flors)

FLOR TENDRESA

Flor tendresa embulcollada i acaronada, per les càlides i robustes fulles. Flor tendresa que danses al son dels raigs del sol. Flor tendresa despertant amb timidesa. Flor tendresa del color del llaç de la nina jugant a ser princesa. Quan t'oloren esquinces les il·lusions de la màgia del poeta. El fred et trenca les fulles. Juga amb la vida, el fred et persegueix.

FLOR VITAL

Amb vitalitat, plena de juvenut. S'ho mira tot amb tafaneria, s'exampa amb avidesa. Quan el sol se la mira, la flor vital li somriu, el temps just. Un instant. Amb els seus ulls negres reclama l'atenció.

Presumida com una donzella de conte. Si la vols, et fugirà. Quedaran les veïnes confidents.

I també aprofiten per explicar com s'han sentit realitzant aquesta activitat en grup, per algú li ha sigut difícil consensuar les seves idees amb els altres, ja que hi havia la part emocional, i per tant no a tothom li transmetia el mateix, i per tant les idees que tenia tothom eren molt diferents, i fins i tot contradictòries. Per tant, alguns sentien que havien de renunciar als seus sentiments. I aquest mateix fet alguns membres ho han viscut com a positiu, ja que han pogut viure el procés amb algú que tenia les idees més clares i per tant els ajudava a fer la producció, ja que hi ha qui té més dificultats.

D'aquí sorgeix un debat sobre el treball cooperatiu, i que fer un treball on hi intervenen els sentiments és molt complicat, i que potser en aquest cas podria ser millor fer-ho individualment, i que potser la pluja d'idees podria ser comuna per ajudar a tothom, i que llavors cadascú fes la seva pròpia producció. En canvi, aquest cas més concret, amb els alumnes no s'havia plantejat.

Aquests textos es pengen a l'aula per tal que tothom els pugui llegir, i es dona una pauta d'observació, per ser conscients d'allò que cadascú no ha tingut en compte però que en canvi altres persones sí, i així poder recollir les idees que agraden dels altres.

A més a més hi ha la figura d'observadors, és a dir, unes persones que s'encarreguen de mirar com es treballa en grup, si hi ha persones que lideren l'activitat, observen també com es prenen les decisions, l'organització, ...

La funció dels observadors és recollir, anotar i posteriorment compartir com s'ha actuat envers les diferents activitats proposades:

En la primera activitat de la "Flor vermella" on calia fer un dibuix seguint la poesia llegida, mentre la mestra llegia, hi havia qui començava a dibuixar, altres s'esperaven, algú feia cara de ..., algú mirava al company del costat, algú demanava què volia dir alguna paraula, algú tenia la necessitat de tornar a llegir la poesia,...

En les altres activitats ha anat succeint el mateix: gent que ràpidament es posava a fer la feina demanada, gent que necessitava més temps, gent que parlava amb el company del costat, gent que mostrava la mirada pensativa, perduda,..., algú que feia preguntes en veu baixa, .. en el moment de compartir idees també es veia com hi havia gent que tenia més facilitat per començar a parlar i expressar les seves idees que no pas d'altres, la gent de mica en mica s'afegia per compartir aquestes idees trobant que havien coincidit o no, expressant emocions i sentiments,... Tothom sempre ha escoltat les explicacions i orientacions de les mestres.

També s'observa el rol de les mestres: llegint, tornant a llegir, guiant, orientant, oferint possibilitats, oferint més material, demanant opinions, compartint, donant temps, donant espai.

Reflexions finals:

Finalment es fa una reflexió partint de la pauta inclosa en la carpeta de la jornada.

- **Com conclouries aquesta activitat:** amb músiques, dramatitzant els textos, fent com uns jocs florals, fent una exposició posant les flors i els escrits de costat per mostrar-ho , fent un recital de poesia, trasplantant les flors,....
- ...
- **Identifica moments claus d'aquest procés d'aprenentatge:** l'escolta, la comprensió del text, la pluja d'idees, el treball cooperatiu, la identificació de com escriu la Mercè Rodoreda, les emocions, els sentiments, els adjectius, les metàfores,...
- **Rol com alumne, que t'ha suposat, com t'has sentit?:** al principi sembla impossible, però quan obtens el resultat et sents satisfet. Un repte. Motivació. Inseguretat quan no saps què has de fer. Dubtes de què fas aquí, ganes de marxar. Por. Por al fracàs. Empatia amb els nens, et poses al seu lloc i els compadeixes. Gaudir. Et sents part d'un grup. Superació. Han notat el que transmetien "les mestres", i per tant els ha arribat molt més.
El què ensenyem els mestres si ho estimem ho transmetem millor, és molt important transmetre emoció, ..
- **Concepció mestre i aula:** els nens son els protagonistes, els que creen a partir dels seus coneixements previs i bagatge, i el paper del mestre es conduir i acompanyar. Donar permís a una varietat de creacions, idees, ... no és una cosa tancada. És important que es respiri respecte, on ningú riu de les produccions dels altres i no hi ha judicis, i això fa que marxi la por i hi hagi atreviment. Veure la diversitat com a riquesa.
- **On és el currículum?** Comprensió oral i escrita. Ed. Artística. Literatura. Tipologia. Plantes. Expressió de sentiments. Expressió oral...

Es valora el plantejament de la poesia com s'ha fet, d'una manera natural i no com acostuma a passar a les escoles on es planteja com un concurs.

Relatora: Alba Freixas

Textos poètics

Flor llaunera

Se't menja de viu en viu. T'agafa, et plega, se't fica i escup els botons. T'assimila molt lentament perquè es veu que té la digestió molt difícil. Val més així.

Flor Tristesa

Amb les fulles de color de pell de rata, es bada a les tardes de pluja quan les acàcies són un mar d'olor de mel. Oberta a la llum més morta, regala flors pertot. Si tingués mans li diries: "té" ui li donaries el mocador. Si marxés de puntetes cansat de la comèdia, sentiràs uns gemecs petits. Si marxés a passa llarga, s'espanta i calla. Si li dius "pobreta" estàs perdut. Val més fer el distret i mirar-la sense esma, esperar que es cansi i que faci muntanya amunt perquè ja no pot més.

Flor cavaller

Aquesta flor no és una flor: és un flor. Com el clavell, el galdiró, el violer, el cascall, que són els flors. I no parlem del llessamí valencià del rei Pere "que fa la flor ampla i grossa". El flor cavaller és neguitós. I té la guerra amb el vent. El flor cavaller és morat amb un pistil de color de safrà. Es bada a la primavera i no s'acaba fins que les castanyes són madures. La seva missió és tocar la trompeta. El flor cavaller viu a dalt de tot de les parets i vigila. El vent vol olorar les flors i escampar-ne el perfum i el Flor Cavaller les avisa. Quan el vent arriba les troba tancades amb pany i forrellat. És una guerra molt fina: d'astúcia. El vent s'amaga, surt a la impensada, es disfressa, buda a tres-cents l'hora. El Flor Cavaller, vestit de color de bisbe i amb el pistil trompeta, senyor de les altes parets, sent venir el vent i, amb alegria, tararí! ... tararí! ... Flors tancades ! – I si vols olorar fes-te la guitza que no me les esfullaràs.

Flor Malalta

Amaga la boqueta – se la tapa amb les fulles més petites. De tant en tant les fulls es separen, de la boqueta li surt fum blau, i xiula. Molt fi. Per fer-li companyia les flors de borratja li envien olor i la pluja la ruixa perquè no estigui trista. Viu i mor així: voltada d'afecte i gentilesa.

Escriu aquelles coses que et cridin l'atenció de com escriu la Mercè Rodoreda.

De qui?	Quin és el títol del text poètic?	Què m'aporta? (veient aquest text poètic m'aporta quelcom diferent el text poètic que hem fet nosaltres?)	L'agafo?
Idea 1			
Idea 2			
Idea 3			
Idea 4			
Idea 5			
Idea 6			

Per als observadors:

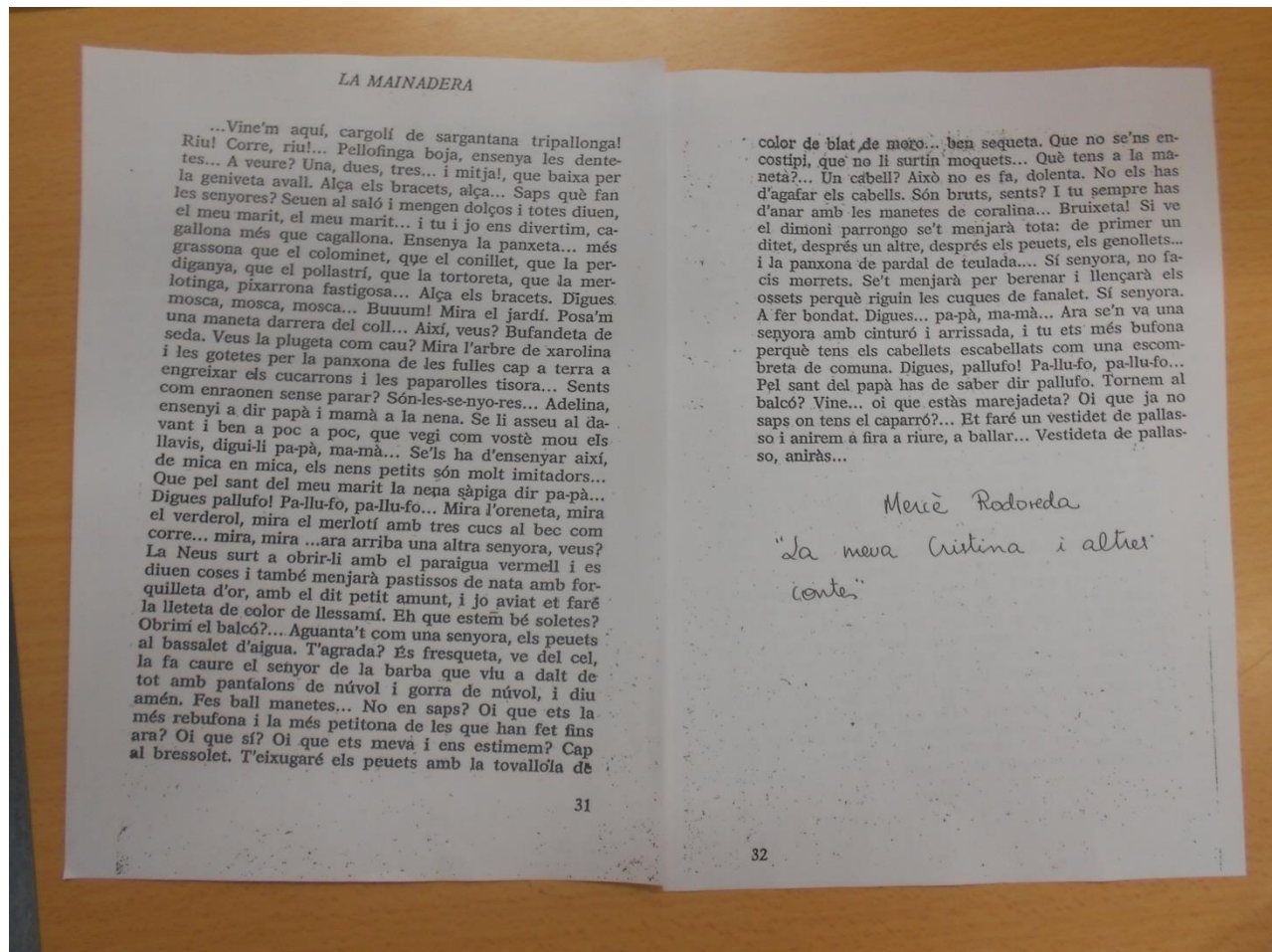
Fa fotos de: - Cares - Gestos - Com s'expliquen - Coses que fan - El producte - Coses més generals (més focalitzades en petit grup, parelles o individual) - Com utilitza la gent els instruments? - ...	Anota idees: - Com s'accepten les idees d'uns i dels altres - Com col·laboren - Com es prenen decisions? - Que fan quan no estan d'acord? - Com s'organitzen? - ...
---	--

MERCÈ RODOREDÀ

MITJANS GRANS
CURS 14-15

Comencem el projecte amb la lectura en veu alta d'un conte de la Mercè Rodoreda: La Mainadera

Els hi llegim el conte de la Mainadera, escrit per Mercè Rodoreda. Els hi anem llegint.

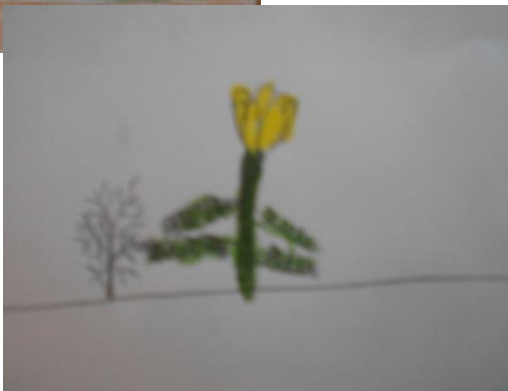
VIATGES I FLORS

La Mercè rodoreda durant una etapa de la seva vida va viure al camp. Allà va escriure viatges i flors, on cada flor inventada representava un estat d'ànim.

De deures ens imaginem com devia ser la Flor Ballarina....

FLOR BALLARINA

És groga i molt escabellada. La tija té quatre circells. Es bada al pic de l'estiu, a l'alba, amb el sol. Els pètals neixen a petites embranzides, prims i rodons. I pengen avall. Escampa un perfum entre boscà- o sigui sec- i d'herba dallada- o sigui humit. Així que ha abocat tota l'esplendor a fora, els circells es despleguen i s'enrotllen a les branques més properes: queden tibants com filferros. Presonera, comença un treball extenuant d'alliberació. Lentament, gira damunt d'ella mateixa, dona petites estrebades: a la dreta, a l'esquerra. Endavant, endarrere. Prova. I quan, després de paciència i pena tot el que ha aconseguit és estar cargolada, cessa tot esforç. I comença a rodar a l'inrevés: es descargola escabellada, pètals estesos. Quan para l'embranchida, torna a cargolar-se amb una voluntat infinita i a descargolar-se de pressa sense saber ben bé per què. Aquest patir dura hores i no s'acaba fins que la tija es trenca ran de circells i la flor penja cap per avall. Si passa una bona ànima i s'adona del mal quan comença- i porta tisores-, talla els circells i al flor pot viure en pau. Si és una mala ànima la deixa estar i encara s'hi diverteix.

VIATGES I FLORS

Ens mirem un powerpoint on explica que la Mercè Rodoreda utilitza les flors per expressar sentiments. També ens parla de la PERSONIFICACIÓ (quan atribuïm als objectes qualitats humanes).

Pensem en les diferents flors quin sentiment o persona ens recorda....

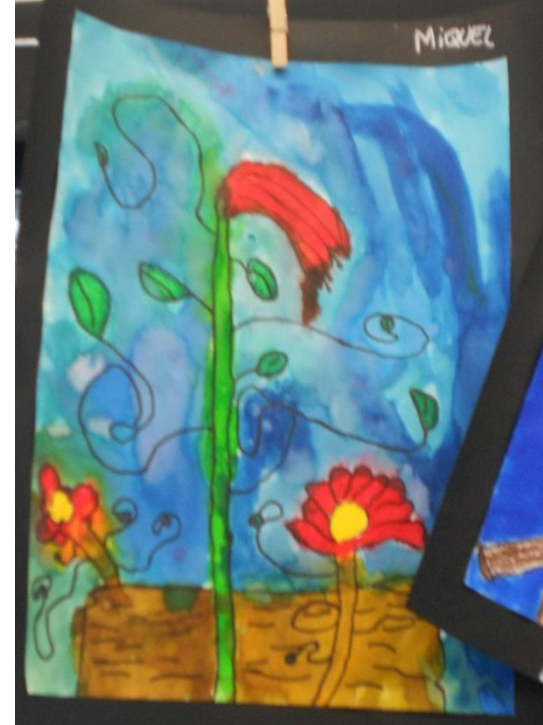

VIATGES I FLORS

Els donem la descripció de la flor vermella...i la dibuixen amb els materials que volen i la pinten.

Pengem totes els dibuixos a la classe per poder-ne parlar...quin sentiment creieu que ens evoca la Mercè Rodoreda amb la flor vermella?

FERIDA

POR

ENFADADA

AGRESSIVA

SOLITUD

ESPANTADA

AMB RÀBIA

DOLOR

POTSER SE LI HA MORT
ALGÚ

Llegim les descripcions de la flor tristesca, flor llaminera, llagost, cavaller i flor malalta.

FLOR TRISTESA

Amb les fulles de color de pell de rata, es bada a les tardes de pluja quan les acàcies són un mar d'olor de mel. Oberta a la llum més morta, regala plors per tot. Si tingués mans li diries: "Té" i li donaries el mocador. Si marxés de puntetes cansat de la comèdia, sentiràs uns gemecs petits. Si marxés a passa llarga, s'espanta i calla. Si li dius "pobreta" estàs perdut. Val més fer el distret i mirar-la sense esme, esperar que es cansi i que passi muntanya amunt perquè ja no pot més.

FLOR LLAMINERA

Se't menja de viu en viu. T'agafa, et plega, se't fica a dins i escup els botons. T'assimila molt lentament perquè es veu que té la digestió difícil. Val més així.

FLOR LLAGOST

La Flor Llagost se't tira a sobre. És com una orquídia per la forma, i pel color, sembla feta de crema. Si vas distret per un jardí o per un bosc, és una sorpresa. La primera vegada —si ets ignorant—és una sorpresa anglosaxona. Pam! Ja la tens encastada al damunt. No mira prim. Es clava allà on li sembla. Com una papallona alaestesa en caps de vidre no es belluga fins que es panseix i mor. Se't n'hi tiren tres, a sobre. Més, no. Pam! una. Pam! dues. Pam! tres. I no t'hi encaparris. Encara que els facis uns quants xiulets dolços i les cridis per noms aviciats, és inútil. Tres, és el màxim que elles deuen considerar que pots dur a sobre. El més trist de tot és que aquesta sol·licitud tan mesurada no té perfum.

FLOR CAVALLER

Aquesta flor no és una flor: és un flor. El flor cavaller és neguitós. I té la guerra amb el vent. El Flor Cavaller és morat amb un pistil de color de safrà. Es bada a la primavera i no s'acaba fins que les castanyes són madures. La seva missió és tocar la trompeta. El Flor Cavaller viu a dalt de tot de les parets i vigila. El vent vol olorar les flors i escampar-ne el perfum i el Flor Cavaller les avisa. Quan el vent arriba les troba tancades amb pany i forrellat. És una guerra molt fina: d'astúcia. El vent s'amaga, surt a la impensada, es disfressa de brisa, bufa a tres-cents l'hora. El Flor Cavaller, vestit de color de bisbe amb el pistil trompeta, senyor de les altes parets, sent venir el vent i, amb alegria, taran!... taran!... Flors tancades! I si vols olorar fes-te la gultza que no me les esfullaràs.

FLOR MALALTA

Amaga la boqueta: se la tapa amb les fulles més petites. De tant en tant les fulles es separen, de la boqueta li surt fum blau, i xiula. Molt fi. Per fer-li companyia les flors de borratja li envien olor i la pluja la ruba perquè no estigui trista. Viu i mor així: voltada d'efecte i gentilesa.

Deu estar trista, no té ganes de fer res.

Que té gana, hi ah gent que se't menja, com els pares que se't mengen a petons

Potser parla sobre els amics

Podria ser un superheroi (un bomber, un policia, etc..) O sant Jordi, algú que ens protegeix

Se li ha mort algú que estava molt malalt, li dóna anims)

Per parelles escollim un sentiment i una de les flors que hi ha a la classe, comencem els esbossos

Elard d'Alagnia

X

Wormer de sang Roig

És de color vermell. Té molts amics,
així la fa gaudir.

Admirada per tots els animals del bosc.

Les seves fulles són groses. D'un color
verd diva. És esgitzada al cada dia igual
que jo als meus amics. No li agrada borellar-se
dia que es un disgrat.

~~Ella mateixa s'alegra de ser com és.~~

Fa olor a herba molada → acomallada.

Ella mateixa li agrada ser com és.

Sulica

~~Aquesta gloriolagria~~ Sempre esta
contenta, té molts amics: ~~seu~~ ^M la Mexca,
~~la Perla...~~ Gaudex de la vida.

Juga i se passa molt bé.
i cada cap de setmana se anua a pastar.
cam: al camp a ~~cor~~ i una amiga d'infància...
D'una banda es llimena, l'altra es sorda.
Es molt pergamada.
Kiki.

God

Dempre esta gajant, Surt molt al
carier i se passa molt bé.
I cada estiu ~~se anua~~ ^{se anua} a la platja
amb els seus amics

[illegible]

FLOR ~~ALLA~~

un sol alegria amb tantes en forma
ver. Dents de terra que no son flaire
engrandida a la terra com millor
Amb l'argila ~~com~~ la terra alegria.
@ com al ~~de~~ mar surt el sol ella s'omura
Regem i regem la flor es la mar ella

Quan tenim els esbossos acabats, hem buscat sinònims que ens ajudin, passem el poema a ordinador. Alguns ja comencem a dibuixar les seves flors

Passem els poemes a l'ordinador i els imprimim amb paper vegetal, així com a fons el dibuix, és com un poema il.lustrat. Els pengem al passadís

Fem un escrit perquè tothom entengui què són aquests poemes i perquè els hem fet....

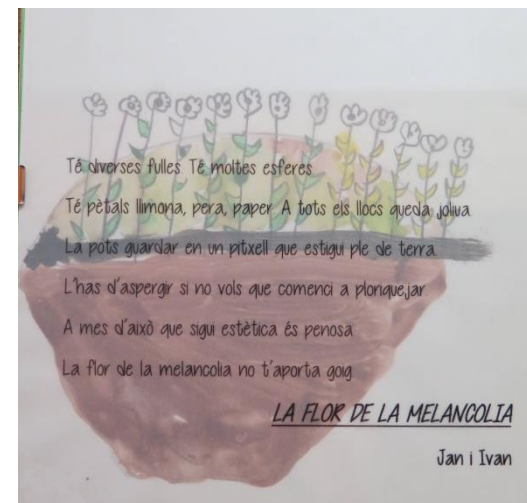
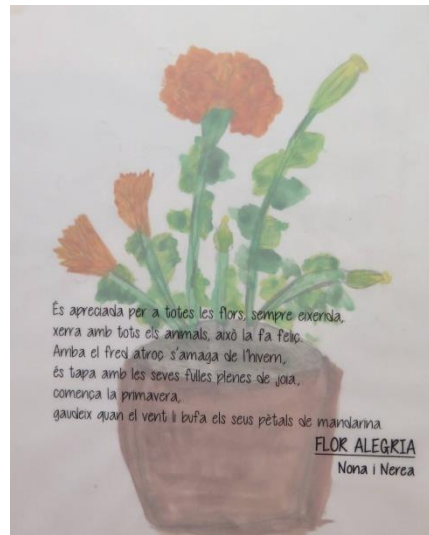
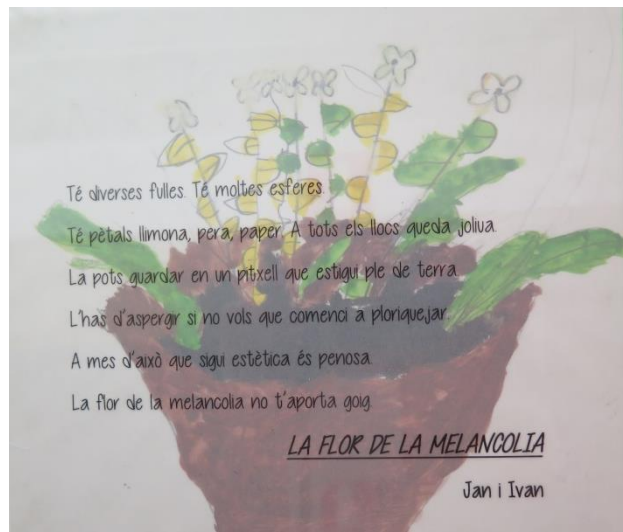
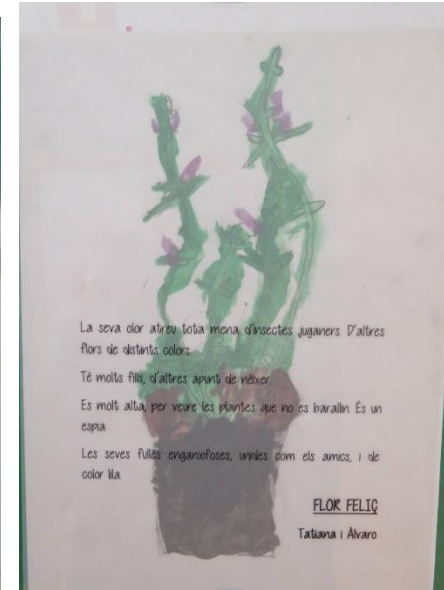
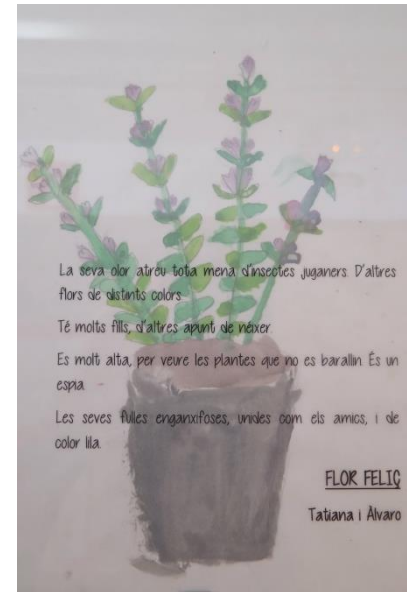
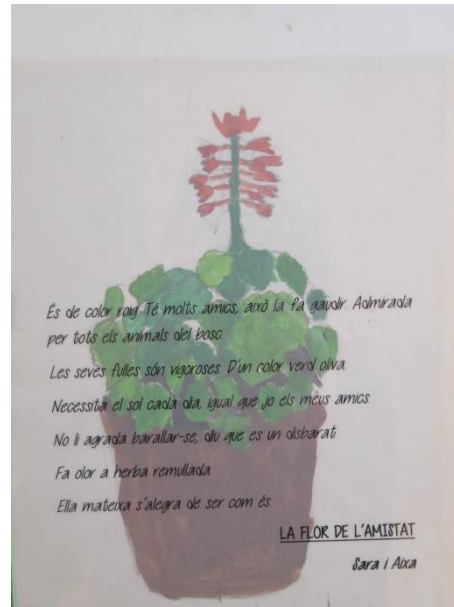
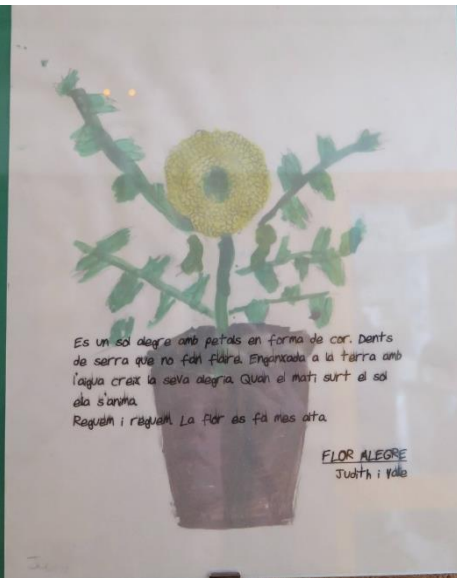
Aquests poemes que us presentem estan inspirats en l'obra de la Mercè Rodoreda titulat: "Viatges i flors".

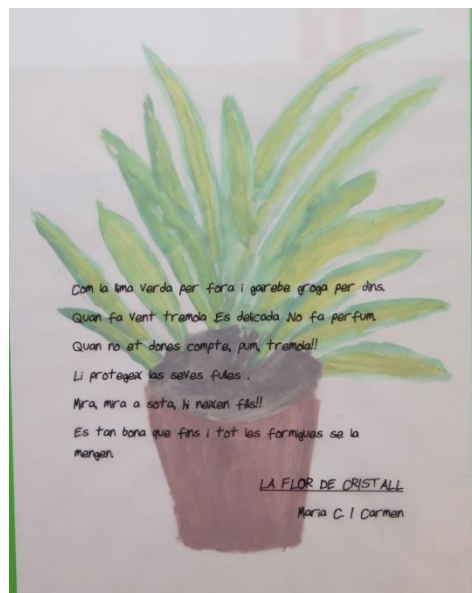
En aquesta obra, la Mercè Rodoreda, expressava els seus sentiments a través de les flors, i nosaltres hem volgut fer el mateix.

Hem agafat 12 flors, i per parelles hem intentat expressar un sentiment, escrivint un poema a l'estil Mercè Rodoreda.

Els nostres poemes

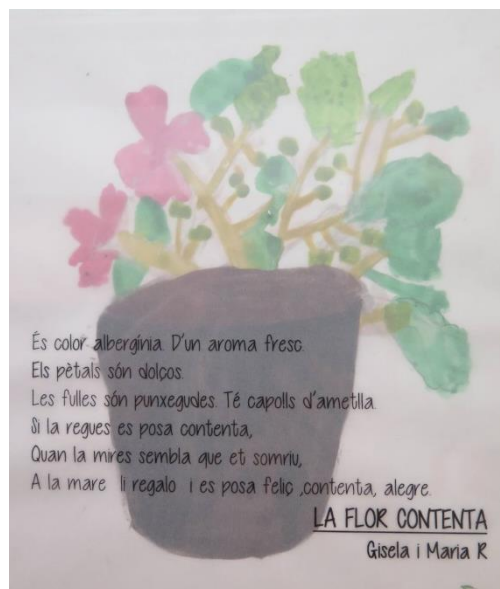

Com la lina Varda per fora i gairebé groga per dins.
 Quan fa vent tramada Es dalcada No fa perfum
 Quan no et dones compte, pum, tramada!!
 Li protegeix las seves fulles .
 Mira, mira a sota, hi naixen fíls!!
 Es tan bona que fins i tot las formigues se la mengen.

LA FLOR DE CRISTALL

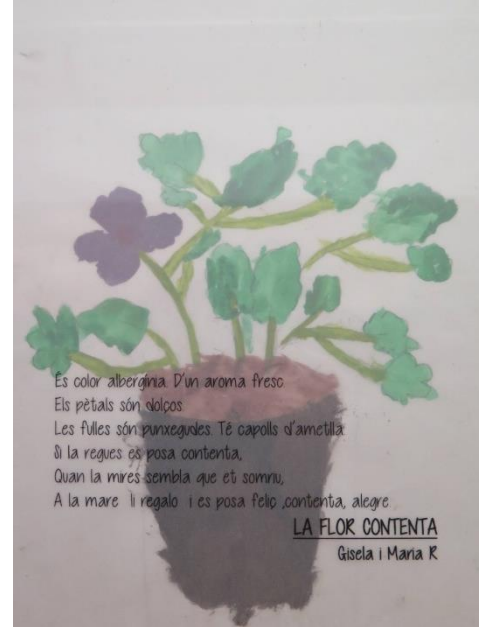
Maria C. i Carmen

Es color alberginia D'un aroma fresc
 Els pétals són dolços
 Les fulles són punxegudes Té capolls d'ametlla
 Si la regues es posa contenta,
 Quan la mires sembla que et somriu,
 A la mare li regalo i es posa feliç ,contenta, alegre.

LA FLOR CONTENTA

Gisela i Maria R

Es color alberginia D'un aroma fresc
 Els pétals són dolços
 Les fulles són punxegudes Té capolls d'ametlla
 Si la regues es posa contenta,
 Quan la mires sembla que et somriu,
 A la mare li regalo i es posa feliç ,contenta, alegre.

LA FLOR CONTENTA

Gisela i Maria R

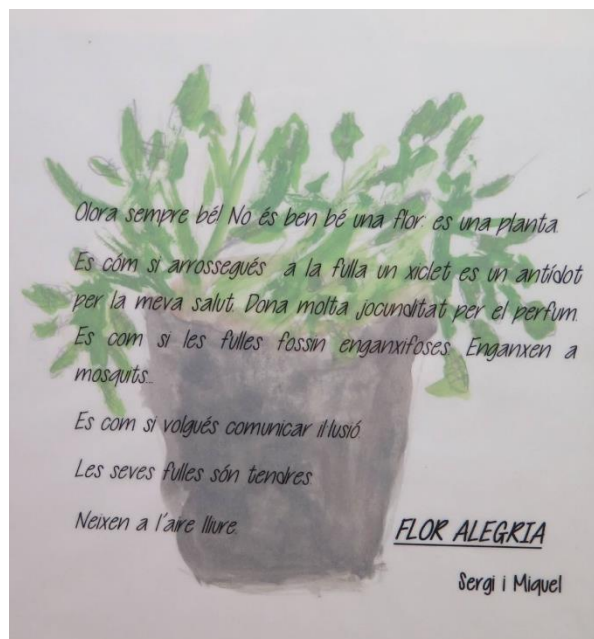

Es Verdosa. Punxeguda. D'un Verdós com la foscó. A cada punta un capell afígit, sol, entristit. Llavors es converteix en un adult rojor.

La fulla puntiaguda en forma de cactus, lastimos. Esta trist, amb cara de penes.

FLOR TRISTESA

Andrea i Maribel

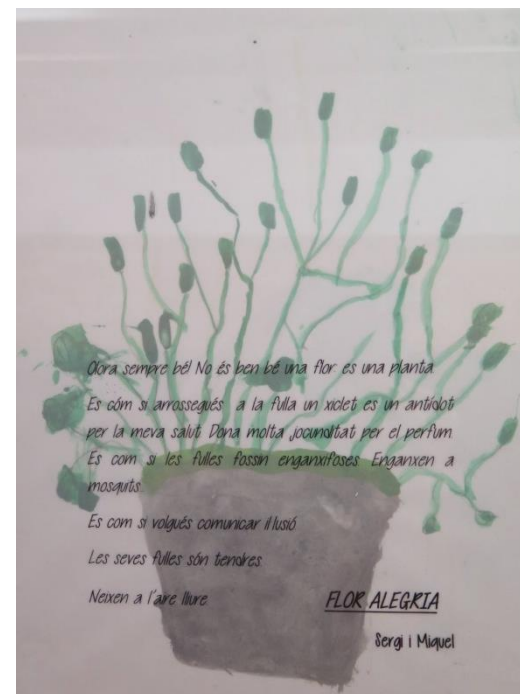
Oloro sempre bé! No és ben bé una flor es una planta
 Es com si arrossegés a la fulla un xiclet es un antibiòtic
 per la meua salut. Dona molta joconditat per el perfum
 Es com si les fulles fossin enganxifoses Enganxen a mosquits.

Es com si volgués comunicar il·lusió
 Les seves fulles són tendres

Neixen a l'aire lliure.

FLOR ALEGRIA

Sergi i Miquel

Oloro sempre bé! No és ben bé una flor es una planta
 Es com si arrossegés a la fulla un xiclet es un antibiòtic
 per la meua salut. Dona molta joconditat per el perfum
 Es com si les fulles fossin enganxifoses Enganxen a mosquits.

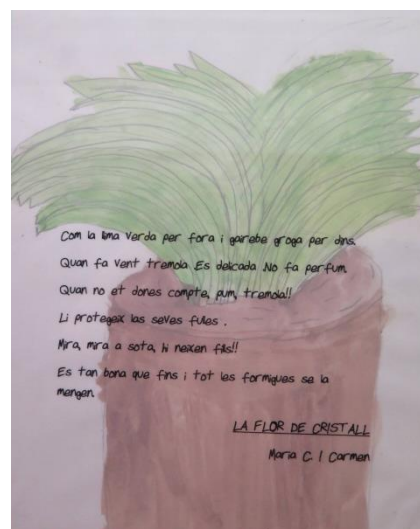
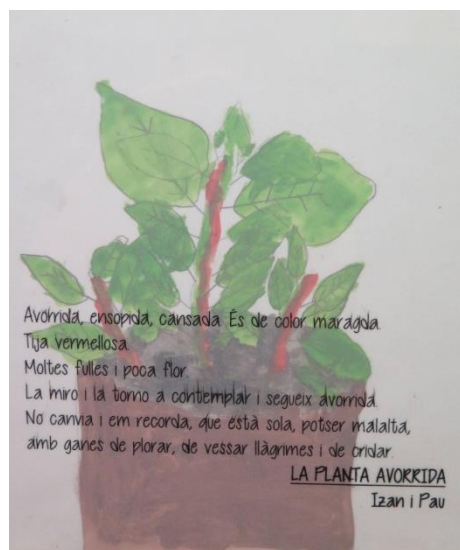
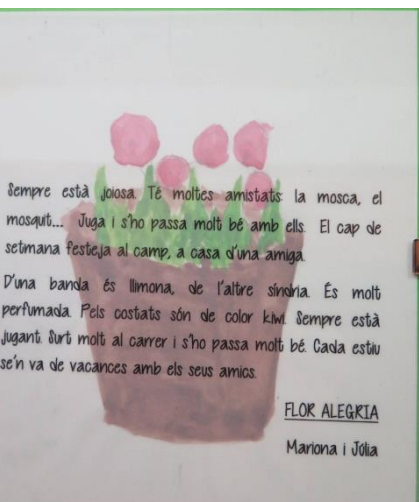
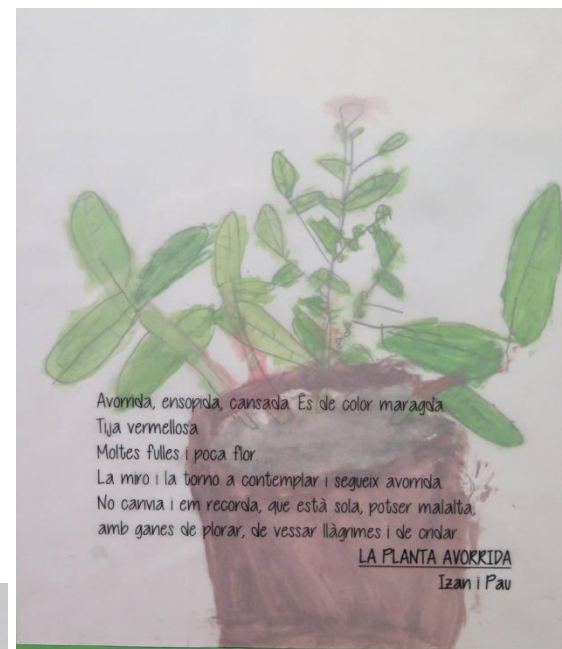
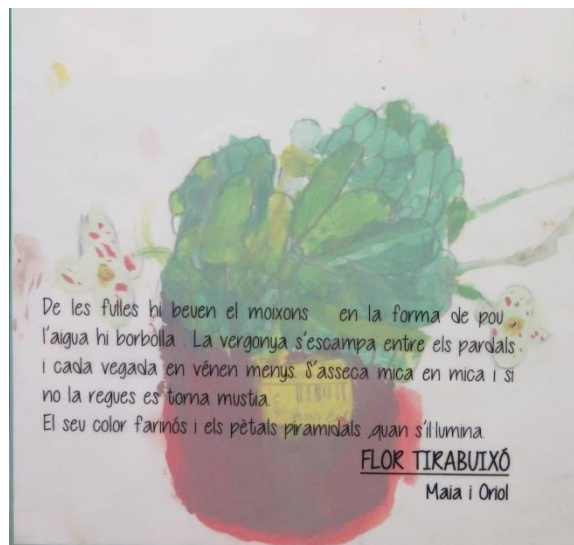
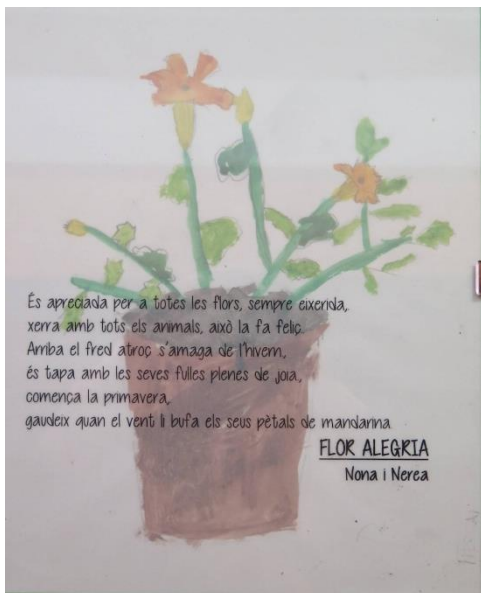
Es com si volgués comunicar il·lusió

Les seves fulles són tendres

Neixen a l'aire lliure

FLOR ALEGRIA

Sergi i Miquel

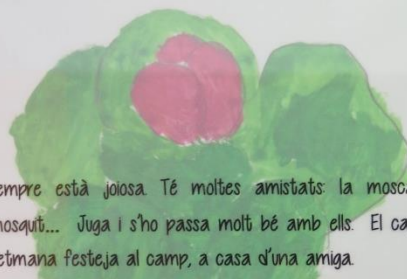

De les fulles hi beuen el moixons en la forma de pou,
l'aigua hi borbolla. La vergonya s'escampa entre els pardals
i cada vegada en vénen menys. S'asseca mica en mica i si
no la regues es torna mustia.
El seu color farinós i els pètals piramidals, quan s'il·lumina.

FLOR TIRABUIXÓ

Maia i Oriol

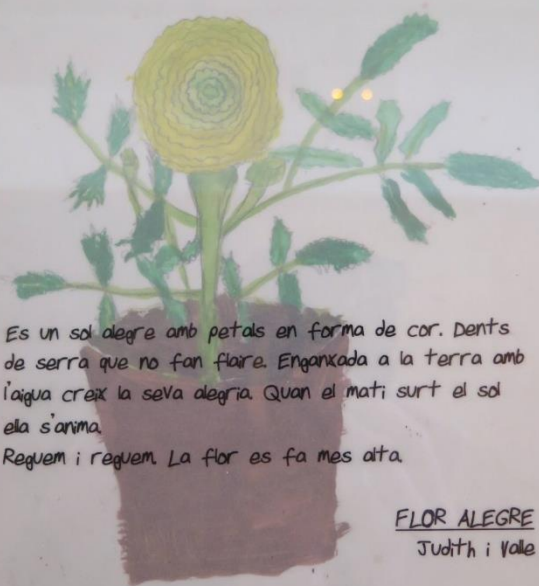

Sempre està joiosa. Té moltes amistats: la mosca, el
mosquit... Juga i s'ho passa molt bé amb ells. El cap de
setmana festeja al camp, a casa d'una amiga.

D'una banda és llimona, de l'altra síndria. És molt
perfumada. Pels costats són de color kiwi. Sempre, està
jugant. Surt molt al carrer i s'ho passa molt bé. Cada estiu
se'n va de vacances amb els seus amics.

FLOR ALEGRIA

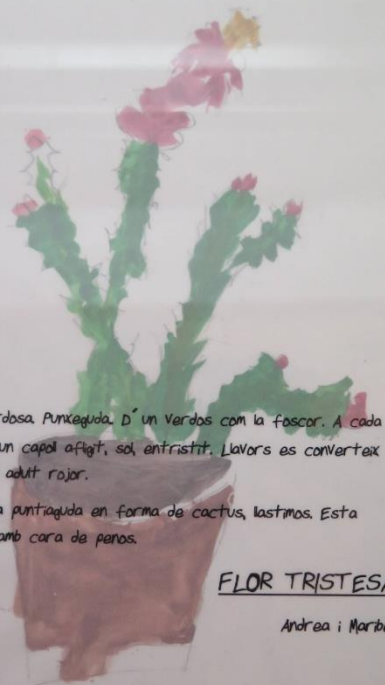
Mariona i Júlia

Es un sol alegre amb pètals en forma de cor. Dents
de serra que no fan florir. Enganxada a la terra amb
l'aigua creix la seva alegria. Quan el matí surt el sol
ella s'anima.
Reguem i reguem. La flor es fa més alta.

FLOR ALEGRE

Judith i Valle

Es verdosa, punteguda. D'un verdós com la foscó. A cada
punta un capot afigit, sol, entristit. Llavors es converteix
en un adult rojor.

La fulla punteguda en forma de cactus, lastimos. Esta
trist, amb cara de penes.

FLOR TRISTESA

Andrea i Maribel

Decidim que per Sant Jordi llegirem els poemes en veu alta, recordem com s'ha de fer una lectura en veu alta, a la llibreta, en un document que ja teníem...

Per parelles ens posem d'acord qui llegirà i què llegirà, i comencem a assajar

Algunes idees ens són útils, i d'altres no. L'entonació, l'expressió i portar-se la lectura preparada és bàsic per fer una bona lectura en veu alta. S'ha de tenir en compte la postura corporal; no llegir ràpid, to de veu adequat. No cal aprendre de memòria. Ens hem d'aturar un cop llegir el poema, i llavors dir els noms i el títol.

SANT JORDI 2015

Cada parella després de l'assaig general, comença a llegir els seus poemes....

ENS VALOREM...

24.4.2013

QUÈ ESTAVEM FENT I PERQUÈ?

- Nosaltres estavem exposant uns poemes de flors, o varem fer perquè pensàvem que era un bon dia per explicar-li als pares.

COM EM VAIG SENTIR?

- Jo marcialment me tinc vergonya, però aquell dia sí que vaig sentir vergonya.

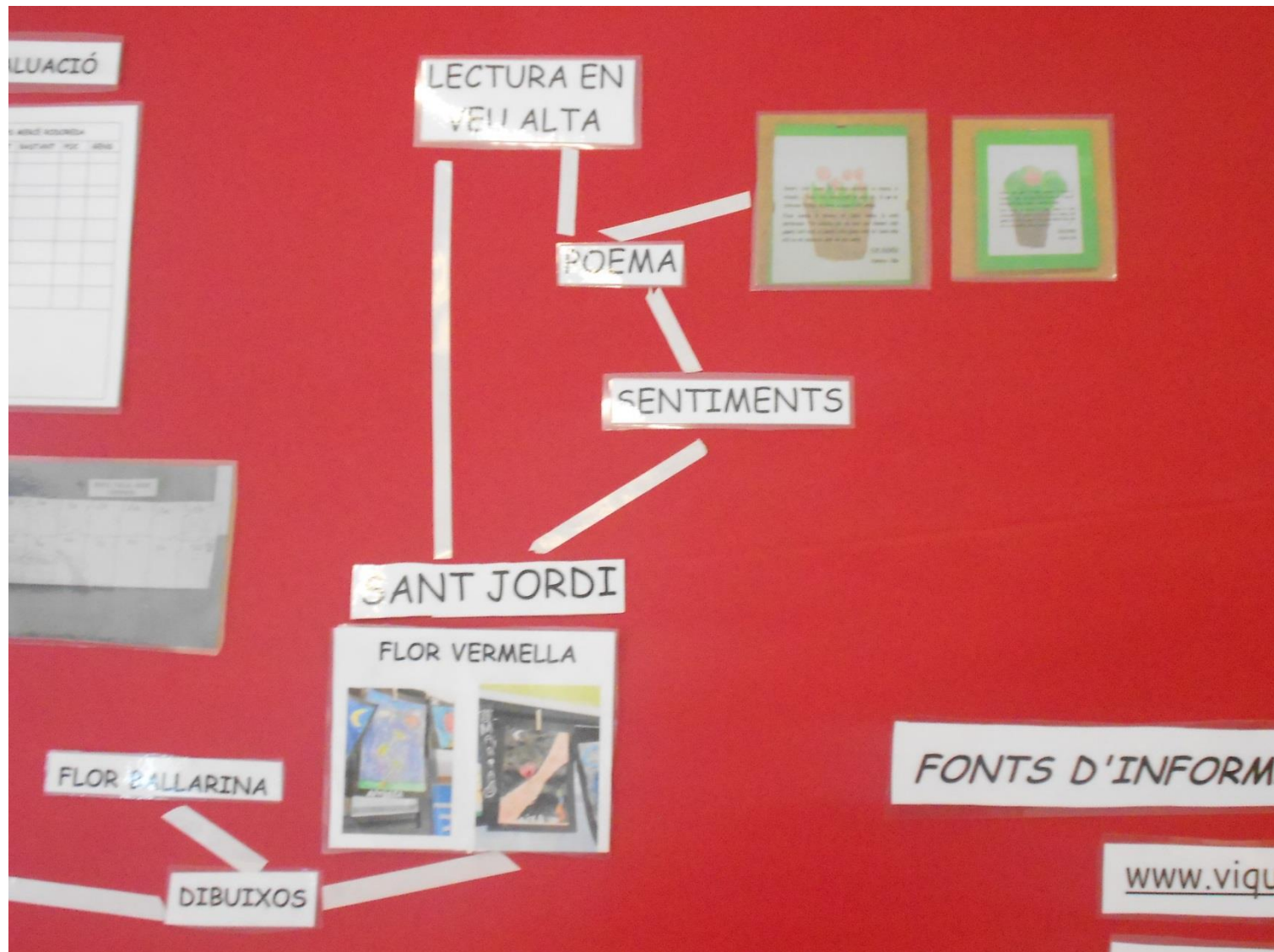
COM VALORO LA MEVA LECTURA?

- La lectura que vaig fer em va agradar, la valoro molt bé.

QUÈ EM VAN DIR ELS PARES?

- A mi em van dir que em va sortir molt bé, que li va encantar.

La nostra xarxa també va creixent amb aquelles paraules clau que considerem...

Què en fem de les flors que hem fet servir per escriure els poemes?

Les hauríem de plantar, sinó es moriran....

